

Eerste Kamer der Staten-Generaal

Korte Toespraak door de Voorzitter van de Eerste Kamer der Staten-Generaal, Mr. A. Broekers-Knol, tijdens de Ambassadeursconferentie op donderdag 16 januari 2014

Dames en heren,

Graag heet ik u, de Ambassadeurs van het Koninkrijk der Nederlanden, ook van mijn kant welkom bij deze toch altijd zeer bijzondere bijeenkomst. Deze ontmoeting geeft ons de kans om elkaar te informeren over maatschappelijke, economische en culturele ontwikkelingen in zowel ons eigen land als in de vele landen op de wereld waarin Nederland is vertegenwoordigd. Wat ons bindt is dat wij uiteindelijk ieder op onze eigen manier 'volksvertegenwoordigers' zijn. Wij, parlementariërs, uiteraard in de striktste zin van het woord. En u, ambassadeurs, hebt de taak ons land en haar inwoners 'in den vreemde' te vertegenwoordigen en ook onze economische belangen te behartigen. Bij deze vertegenwoordigende functie hoort de verantwoordelijkheid om de Nederlandse historie, cultuur, normen en waarden *to the best of our abilities* te dienen, uit te dragen en soms ook in te vullen. Sprekend over hoe wij deze verantwoordelijkheid vormgeven, kunnen wij leren van elkaars ervaringen.

2013 is voor Nederland in vele opzichten een historisch jaar geweest. De abdicatie van Koningin Beatrix en de inhuldiging van Koning Willem-Alexander hebben gezorgd voor een vergrote internationale zichtbaarheid. De televisiebeelden van de inhuldiging zijn over de hele wereld bekeken en door de buitenlandse media breed uitgemeten. Dat zal u op uw posten ongetwijfeld niet ontgaan zijn. De vliegende start van de nieuwe Koning heeft bovendien gezorgd voor nieuw nationaal elan.

In het komende jaar zal de viering van de ontstaansgeschiedenis van onze democratische rechtsstaat en onze constitutionele monarchie worden voortgezet, die afgelopen november van start is gegaan. In 2014 bestaat het Statuut voor het Koninkrijk zestig jaar en onze Grondwet tweehonderd jaar. Het is zelfs vijfhonderdvijftig jaar

geleden dat de Staten-Generaal in hun oorspronkelijke vorm voor het eerst bijeenkwamen in het zuiden van de toenmalige Nederlanden, in de stad Brugge.

Dit jaar vieren wij tweehonderd jaar koninkrijk. Het Koninkrijk der Nederlanden werd geboren in onzekere en onoverzichtelijke tijden. Opstand en tegenstand, belegeringen en veldslagen, de vestiging van de monarchie en de totstandkoming van de Grondwet, de vorming van een nieuw bestuur en leger, diplomatieke onderhandelingen en de verdubbeling van het grondgebied, dit alles gebeurde *naast* en *na* elkaar in een periode van amper twee jaar.

Denkt men terug aan de periode 1813-1815, dan schieten namen als Hans Christoph Ernst von Gagern, Godert van der Capellen of Willem Anne baron van Spaen la Lecq misschien niet direct te binnen. Maar het zijn deze drie vooraanstaande diplomaten geweest, die op het Congres in Wenen ons Koninkrijk als het ware 'achter de schermen' mede vorm hebben gegeven. Anno 2014 hoeft er misschien geen koninkrijk meer opgezet te worden, maar ook nu nog moeten er dikwijls onder hoge druk in zeer ingewikkelde internationale verhoudingen dingen tot stand worden gebracht. Het historisch belang van diplomatieke onderhandelingen wordt vaak pas jaren later duidelijk; dit is nu eenmaal het noodlot van diplomatie.

2014 wordt een belangrijk politiek jaar, met de gemeenteraadsverkiezingen en de Europese verkiezingen in het vooruitzicht. De ontwikkelingen in onze nationale politiek en onze economie hebben onvermijdelijk effect op de wijze waarop ambassades in staat zijn hun taken te vervullen. De modernisering van de diplomatie wordt sterk onder druk gezet door de steeds verdergaande bezuinigingen. Eind vorig jaar sloten vijf van de tien in 2011 geïdentificeerde posten. Tegelijkertijd is het belang van goede internationale verhoudingen - zeker voor Nederland als handelsnatie - van onverminderd belang. Het welslagen van de veelheid aan organisatorische veranderingen is afhankelijk van de daadkracht en de flexibiliteit van de BZ-mensen, met name op de posten maar ook in Den Haag.

Het afgelopen jaar hebben wij in de Staten-Generaal en in de Eerste Kamer zoals altijd geregeld buitenlandse parlementaire delegaties en regeringsvertegenwoordigers ontvangen en zijn onze parlementariërs om uiteenlopende redenen de grens over gereisd. Ik wil [evenals mijn collega] graag deze gelegenheid aangrijpen om u en uw medewerkers te bedanken voor de altijd voortreffelijke begeleiding en ontvangst van ons als parlementariërs. Een aantal van u hoop ik dan ook in mijn functie van Voorzitter van de Eerste Kamer op uw post te ontmoeten.

De wereldwijde aanwezigheid van Nederlandse diplomaten, van u, is onmisbaar om te duiden en uit te leggen, om signalen en reacties op te vangen en door te geven. Omgekeerd hoop ik dat wij u hier op het Binnenhof, het hart van onze parlementaire democratie, een idee hebben kunnen geven van wat er zich binnenslands afspeelt. *Het was weliswaar geen Twitterkwartiertje, maar hopelijk hebt de gedachtewisselingen toch als nuttig ervaren.* Ik hoop dan ook dat we elkaar over een jaar weer hier mogen treffen om deze traditie voort te zetten.

Ik wens u een goed vervolg van uw verblijf in Nederland en veel sterkte en wijsheid in uw werk als ambassadeur.